

THE INVITE

Het huwelijk van Angela (Olivia Wilde) en Joe (Seth Rogen) zit al een tijdje in een sleur, gevangen in neurotisch gekibbel. Ze hebben allebei het gevoel dat ze vastzitten in het leven, maar blijven toch bij elkaar voor hun dochter. Hun excentrieke bovenburen Hawk (Edward Norton) en Pina (Penélope Cruz) blijken vooral ‘s nachts bijzonder actief, tot grote ergernis van Joe. Wanneer Angela hen uitnodigt voor een etentje, ziet Joe dit als dé uitgelezen kans om hen hiermee te confronteren. Wat volgt is een avond vol onverwachte wendingen, die geen van hen snel zal vergeten.

Na het bejubelde 'Booksmart' (2019) en 'Don't Worry Darling' (2022) brengt Olivia Wilde een kleinschalige, maar vlijmscherpe relatiekomedie. Deze remake van de Spaanse film 'Sentimental' uit 2020 is een wilde rit van begin tot eind, met heerlijke vertolkingen. Een intelligente balanceeract tussen de tragiek van serieuze relatieproblemen en bijtende, dialooggedreven humor, allemaal verpakt in één avond op één appartement met slechts vier personages.

Regie: Olivia Wilde / Scenario: Will McCormack, Rashida Jones / Cast: Olivia Wilde, Seth Rogen, Edward Norton, Penélope Cruz / VS, 2026 / Engels gesproken, NL/FR ondertiteld / Duur: 1u47min

BINNENKORT

NAZA
di 10.11.26 – 20u

ROSE
di 17.11.26 – 20u

THE ODYSSEY
di 24.11.26 – 19u

THE SIX
ma 30.11.26 – 20u

NOTRE SALUT
di 1.12.26 – 20u

TEGENWOORDIG HEET IEDEREEN SORRY
di 8.12.26 – 9u30 & 19u

THE CHRISTOPHERS
di 15.12.26 – 20u

TOY STORY 5 (6+)
di 22.12.26 – 15u

MEMOIRE DE FILLE
di 22.12.26 – 20u

COWARD
di 5.01.27 – 20u

MINOTAUR
di 12.01.27 – 20u

HEYSEL 85
di 19.01.27 – 20u

FRANZ
di 26.01.27 – 20u

FJORD
di 2.02.27 – 20u

www.ccstrombeek.be/film
tickets@ccstrombeek.be



Olivia Wilde over haar intelligente relatiekomedie 'The Invite'

Lieven Trio – De Morgen

(…) "We denken soms dat seks vandaag geen taboe meer is," zegt Wilde, "maar zeker in Amerika communiceren mensen er nauwelijks over. Of toch niet met de persoon met wie ze effectief seks hebben. Vaak praten ze er wel honderduit over met anderen, maar niet met hun eigen partner. En dus weten ze niet eens wat die echt verlangt of mist. Zeker wanneer koppels geen seks meer hebben, vinden ze het erg ongemakkelijk om over seks te praten. In die zin denk ik dat de film voor veel kijkers herkenbaar zal zijn."

Ook al gaat hij dan over minder mainstream vormen van seksualiteit?

"Je hoeft zeker geen ervaring te hebben met polyamorie of groepsseks om jezelf in de film weerspiegeld te zien. *(lacht)* De acteurs en ikzelf zijn ons daar ook niet echt in gaan verdiepen. Onze research was gewoon ons eigen leven, en de relaties die we doorheen de jaren zelf gehad hebben. Daarom was deze film ook heel leerrijk: hij verplichtte ons allemaal om na te denken over wat voor ons een gezonde relatie is, of een gezonde ruzie."

De seks in de film was vooral een prikkelend opstapje om het over liefdesrelaties te hebben?

"Juist. Seks is natuurlijk een bijzonder belangrijk en zwaar ondergewaardeerd onderdeel van liefdesrelaties, maar uiteindelijk wilden we toch vooral onderzoeken wat er gebeurt wanneer twee mensen versmelting verwarren met intimiteit. Angela en Joe zijn getrouwd, hun levens vallen volledig samen, en dus denken ze dat ze intiem zijn. Terwijl ze in werkelijkheid totaal uit elkaar gegroeid zijn. Dat wilden we ook benadrukken in beeld: ze delen een appartement, maar door het gebruik van spiegels en glas worden ze voortdurend visueel van elkaar gescheiden. Ze kunnen elkaar letterlijk en figuurlijk niet zien. Dat fascineert me: hoe mensen technisch gezien een relatie met elkaar kunnen hebben, maar eigenlijk totale vreemden zijn voor elkaar."

U hebt zelfs samengewerkt met de bekende Belgisch-Amerikaanse relatietherapeut Esther Perel.

"Zij was nauw bij de film betrokken als consulent. Vele jaren geleden had ik een TED-talk van Esther gehoord, waarin ze uitlegde hoe een relatie met eenzelfde persoon volgens haar verschillende relaties kan bevatten: elke relatie is gedoemd om op een bepaald moment te eindigen, maar je kunt dan wel een nieuwe relatie beginnen met diezelfde partner. Toen ik Esther daarover hoorde vertellen, zette dat mijn wereld op zijn kop. Naarmate ik me tijdens het maken van *The Invite* verder in die gedachte onderdompelde, werd ik ook een stuk minder cynisch over lange relaties en het huwelijk. Ik vind het een prachtig idee dat je jezelf kunt blijven heruitvinden, als individu én als koppel." (…)

U speelt zelf Angela in de film. Herkent u zichzelf ook in haar?

"Angela is een heel ander type persoon dan ikzelf, maar ik herken me wel in haar verlangen om te blijven evolueren, gezien te worden, en op erotisch vlak te blijven verkennen. Joe heeft die zoektocht al opgegeven, hij heeft voor zichzelf beslist dat hij dat niet waard is. Angela is daar anders in. Pina zegt ergens in de film: 'Mensen vergeten op een bepaald moment dat ze méér verdienen.' Dat idee resoneert enorm bij mij, en zeker op dit moment in mijn leven – ik ben 42, en heb intussen verschillende soorten relaties beleefd – vind ik het een heel belangrijke gedachte, zeker voor vrouwen."

***The Invite* bevat heel ernstige ideeën over seks, geluk en liefde. Waarom wilde u dit verhaal als een komedie vertellen?**

"Omdat lachen helend kan zijn, en veel schaamte wegneemt. Zeker als je het samen kunt doen, in een volle bioscoopzaal. Ik wil dat mensen zichzelf herkennen in de personages, en zichzelf al lachend kunnen vergeven. Maar via die humor wil ik ook prangende vragen binnensmokkelen. Zoals: heb je al eens nagedacht over je eigen verantwoordelijkheid voor je geluk? Je hebt maar één leven: is dit hoe je het wil leiden? Deze film wil mensen doen nadenken over de keuzes die ze hebben gemaakt. Ben je daar nog tevreden mee? En zo nee, is het dan fair om je partner daar de schuld van te geven? Of moet je zelf je verantwoordelijkheid nemen?

"De film gaat ook over nieuwsgierigheid naar de ander. Ben je nog geïnteresseerd genoeg om je partner te vragen wie die op dit moment is? Staat je partner nog achter de keuzes die die in het verleden gemaakt heeft?" (…)

Jullie hebben de film volledig in chronologische volgorde opgenomen. Welke impact had dat?

"Doordat de hele film zich op één locatie afspeelt, konden we inderdaad chronologisch filmen. We begonnen met de eerste pagina van het scenario, en eindigden met de laatste. Dat klinkt logisch, maar op een filmset draai je om productionele redenen meestal alles door elkaar. Niemand van ons had ooit de kans gekregen om chronologisch te filmen, en het bleek een geweldig voordeel om dat nu eindelijk te kunnen doen." (…)

U koos ervoor om analoog te draaien, op 35mm-film. Schept dat niet juist minder vrijheid voor de acteurs? 35mm ziet er prachtig uit, maar is kostbaar, dus de foutenmarge is kleiner dan wanneer je met digitale camera's werkt.

"Ik vond het heel belangrijk om analoog te kunnen draaien. (…) Vandaag is bijna iedereen overgestapt op digitaal. Zeker voor komedies werkt niemand nog analoog. Maar voor mij neemt dat echt een belangrijk deel weg van de prachtige textuur van de films waarmee we zijn opgegroeid.

"En ja, 35mm-film is duurder, maar het zorgt ook voor een heel bijzondere, gefocuste sfeer op de set. De inzet van elke take is hoger, net omdat het riskanter en ingewikkelder is. Iedereen toonde zich van zijn meest professionele kant. Het is echt een misverstand dat er geen ruimte voor verrassingen is wanneer je op film draait. Ik vind net dat mensen er oplettender en creatiever door worden. Wanneer je het geluid hoort van film die door de camera rolt, voel je een betovering over de set neerdalen. Iedereen komt los van de realiteit en vormt samen een soort hive mind."

(…)

Lees het volledige interview en meer op:

https://www.ccstrombeek.be/film/the-invite